

BL?F, Aan De Kust

De zoute zee slaakt een diepe zilte zucht.
Boven het vlakke land trilt stil de warme lucht.
He! iemand slaat soms onverwacht maar zeker op de vlucht.
Alarmfase Twee is hier nauwelijks nog berucht.
Maar men weet het niet En zwijgt van wat men hoort en ziet.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
Waar de mensen onbewust. Zin in mosselrechten krijgen
En van eten slechts nog zwijgen. Als ze zat zijn en voldaan
En weer rustig slapen gaan.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
Waar een ieder onbewust.
In het Duits wordt aangesproken. Waar de ketting is gebroken
En alle schepen zijn verbrand.
Maar er is niets aan de hand.

Vlissingen ademt zwaar en moedeloos vannacht.
De haven is verlaten, want er is nog maar een vracht
En die moet in het donker buitengaats worden gebracht.

Gedenkt de goede tijden van zuiverheden kracht.
Maar men weet het niet
En zwijgt van wat men hoort en ziet.

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust
Waar de zomer onbewust.
Met een noodgang wordt genoten.
En waar wild en onverdroten
Iedereen zijn gang kan gaan.
Tot men zat is en voldaan

Hier aan de kust, de Zeeuwse kust.
Waar de liefde van de lust
Steeds maar weer zal gaan verliezen.
Omdat ze nooit kan kiezen
Tussen goed en niet zo kwaad.
Maar dat is zoals het gaat.
Hier aan de kust